

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/285/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614204822
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614204822.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému L. J., L., W. XX, o zaplatenie 1 015,53 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Košice, Park Angelinum 2, IČO: 40 260 194, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C/179/2014-98 z 31.3.2016 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že žalobca nie je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi 93,23 €. Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom, o. i., žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania 93,23 € vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca, v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p. v znení neskorších predpisov, podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti rozsudku v rozsahu priznaných trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi.

3. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka súd v odôvodnení rozsudku uviedol: Poukazuje na to, že v tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zák. vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako hlavný účastník, má právo aj na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo podľa čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR). Toto právo v rámci súdneho konania realizuje aj možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným zástupcom advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania, kde podľa § 137 ods.1 O. s. p. patrí aj náhrada trov právneho zast., ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zast. vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vystupoval. Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností za ktorých do konania vstúpil a či v konaní konkrétne vykonal aj nejaké úkony. Vynaložené trovy účastníka, ale aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako je to aj v tomto prípade, procesnú ochranu proti takémuto nároku. V danom prípade vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení podal právny rozbor veci, uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec a zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok, obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to uplatňovanie zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta) 905,69 €. Takáto neprijateľná pokuta sa nedá ani moderovať do nároku na náhradu škody a nemožno ju ani znížiť. Tiež vzniesol námietku premlčania. Uvedená argumentácia prispela k procesnému (aj keď nie

úplnému) úspechu žalovaného v konaní a to v rozsahu 89,18 %. Preto v súvislosti s jeho náhradou trov konania je toho názoru, že mu prináleží náhrada trov konania podľa § 142 ods.2, § 146 ods.2 O. s. p. a to podľa pomeru úspechu žalovaného v spore, teda účastník na strane ktorej vystupoval. Predmetom konania bol nárok o zaplatenie 1 015,53 € s prisl., pričom vo výške 109,84 € bol tento nárok žalobcovi aj priznaný, avšak vo výške 905,69 € bol žalovaný neúspešný, keďže zaviniel zastavenie konania v tejto časti. Vedľajší účastník žiadal priznať trovy pozostávajúce z trov právneho zast. 118,98 € vyčíslené podľa vyhl.č.655/04 Z. z. za 2 úkony a to prípravu a prevzatie zast. a podanie písomného vyjadrenia vo veci (§ 14 ods.1 písm. a/,b/ AT) po 51,45 € + 2 x režijný paušál po 8,04 €. Priznal mu 78,36 % zo sumy 118,98 €, teda 93,23 €.

4. Žalobca v odvolaní ďalej (o. i.) uviedol: I. Odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu odôvodňuje v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval), keďže - podľa jeho názoru - súd priznal náhradu trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Neúčelne vynaložené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka. Dovoľuje si poukázať na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zast. vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Citoval znenie § 142 ods.1 O. s. p. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Má za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené si dovoľuje poukázať na Uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012 (citoval z jeho odôvodnenia). Dovoľuje si poukázať aj na Uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (z jeho odôvodnenia citoval). Citoval, čo sa uvádza v uznesení KS Bratislava 9Co/375/2013 z 25.6.2013. III. Vedľajší účastník a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zák. priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods.2 O. s. p.). Uvedené procesné právo zák. viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zast. zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák.č.250/07 Z. z. je však zrejmé, že zák. uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa. Ak bolo potrebné právne zast. spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Dovoľuje si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval, čo je v ňom, o. i., aj uvedené). Nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zast., ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zák. privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). IV. Účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zast., priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zast. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zák. priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zastupovanie a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho

názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V tejto súvislosti si dovoľuje poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval ďalšiu časť z jeho odôvodnenia). V. Prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Taktiež si dovoľuje poznamenať, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd (ďalej len OS) Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012 z 26.6.2012 (citoval z neho). Vedľajší účastník, teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. VI. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovoľuje si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 3Cdo188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. VII. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p. Citoval znenie § 101 ods.3 O. s. p. Má za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovoľuje si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, „ktorý“ sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. VIII. Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa. Ďalej je potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia MH SR vo výške 4 000 €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným č.126/2012-4220-4330. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že MH SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2 x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vyplýva z uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zast., v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zast. IX. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu. Citoval znenie § 220 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol v zmysle cit. § 220 O. s. p. rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania sa trovy konania nepriznávajú a vedľajší účastník sa zaväzuje nahradiť mu trovy odvolacieho konania (v prílohe ich vyčíslil), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. K odvolaniu žalobcu vedľajší účastník uviedol, o. i., nasledovné: S účinnosťou od 15.10.2008 O. s. p. zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vstupovať ako vedľajší účastník v konaní. Pri tejto skupine ide o iné posudzovanie kritérií na vedľajšie účastníctvo ako pri prvej skupine vedľajšieho účastníctva. Pokiaľ pri prvej skupine musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku

konania, v druhej skupine legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zák., v tomto prípade zák.č.250/07 Z. z. Podľa jeho názoru na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že je právnická osoba a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zák. stanovených práv. Je právnickou osobou zriadenou za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľov, na podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.250/07 Z. z.), na zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.2 O. s. p./ vid' stanovú Združenia/. Z jeho elektronického podania zo 17.9.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania, vstupuje do konania z dôvodu žalobcom uplatnenej pokuty vo výške 905,69 €, ktorú z dôvodov, ktoré uviedol v predmetnom podaní považuje za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a žiadal žalobu v tejto časti zamietnuť. Zároveň v súvislosti s praxou s podaniami žalobcu, ktorými tento žiada priznať pokutu alternatívne ako náhradu škody predstavujúcu rozdiel medzi bežnou predajnou cenou koncových zariadení a akciovou cenou za, ktorú boli žalovanému odpredané, resp. prenajaté právny predchodcom žalobcu, uviedol, že moderácia neprijateľnej zmluvnej podmienky je neplatná nakoľko absolútne neplatný právny úkon nie možné moderovať a keďže na žalobcu ako postupníka bola postupom pohľadávky postúpená pohľadávka iba titulom pokuty, žalobca tak nie je vo veci aktívne procesne legitímovaný uplatniť nárok na náhradu škody, ktorý na neho postúpený nebol a poukázal na faktúru, ktorou bola pokuta vyfakturovaná jeho právny predchodcom. Z dôvodu právnej istoty na základe uvedeného zároveň vzniesol aj námietku premlčania. Čo sa týka jeho oprávnenia vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby, poukázal na uznesenie KS v Trenčíne 19Co/307/2012 z 12.2.2014, kde súd konštatuje s poukazaním na rozsudky NS Českej republiky 25Cdo/539/2008 z 19.2.2009 a 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O. s. p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len procesnom práve. Následne podaním zo 17.3.2016, zbral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie pokuty vo výške 905,69 €. Súd konanie v tejto časti na základe dispozičného úkonu žalobcu zastavil v súlade s § 96 ods.1 O. s. p. Citoval znenie § 146 ods.2 O. s. p. V prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bola žaloba v časti o zaplatenie pokuty vo výške 905,69 €, podaná dôvodne a k späťvzatiu žaloby v tejto časti by došlo pre správanie žalovaného. Ďalej treba zdôrazniť, že súd zastavil konanie v časti o zaplatenie pokuty vo výške 905,69 € na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním, teda odvolanie sa žalobcu na § 5b z.č.250/07 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014 v zmysle, ktorého súdy ex offio posudzujú jednak premlčanie spotrebiteľských veciach tak oslabenie nároku predávajúceho pre inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod (neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy - v danom prípade pokuta), ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúcemu voči spotrebiteľovi, je v danom prípade absolútne irelevantné, nakoľko súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti pokuty, vôbec nepristúpil k preskúmaniu jeho nárokov vo vzťahu k § 5b z.č.250/07 Z. z., resp. skúmaniu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a tak v časti o trovách konania súd správne aplikoval § 146 ods.2 O. s. p. V zmysle uznesenia KS v Trenčíne 17Co/109/2013 z 29.5.2013, ktorým odvolací súd rozhodol o priznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi po zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom a to po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka, ktorým vzniesol v konaní námietku premlčania, súd konštatuje, že aplikovať vo veci § 150 ods.1 O. s. p., nie je dôvodné nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady pre postup súdu podľa tohto ust. a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa. V danej veci KS Trenčín ďalej odôvodňuje aplikáciu § 146 ods.2 O. s. p. tým, že zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje z hľadiska procesného práva a nie hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť žaloby vo veci. Ak vzal žalobca žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ust., že procesne zaviniť zastavenie konania. Uvedená právna argumentácia KS Trenčín je - podľa jeho názoru - plne aplikovateľná aj v prípade čiastočného zastavenia konania v dôsledku dispozičného úkonu žalobcu, kde jednoznačne nejde o prípad, kde by bola žaloba v časti o zaplatenie pokuty vo výške 905,69 €, podaná dôvodne. V tejto súvislosti treba zároveň poukázať na aktuálnu judikatúru súdov SR, ktorými bola pokuta zo zmlúv právneho predchodcu žalobcu určená ako neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalobca svojim postupom koná v rozpore s § 53a O. z., keďže „sa“ na základe uvedeného „sa“ mal používať predmetnej zmluvnej podmienka „zdrat“. V zmysle § 93 ods.4 O. s. p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj v súlade s § 24 a § 25 ods.1 O. s. p. realizujúci tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Poukazuje na uznesenie KS v Prešove 6Co/219/2012

z 31.7.2013, v zmysle ktorého aj s poukazom na § 137 O. s. p. o druhoch trov konania, je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Citujúc uvedené rozhodnutie tak, náklady s tým spojené sú v zásade účelné, čo sa v plnej miere vzťahuje aj na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Čo sa týka právnej hodnoty jeho vstupu, tak poukazuje na skutočnosť, že má vedomosť o viacerých sporoch kde súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane. V zmysle uvedeného tak, naopak stúpa význam a úloha vstupov vedľajšieho účastníka na ochranu žalovaného spotrebiteľa, ktorého činnosťou a procesnou aktivitou dochádza k naplneniu zákonodarcom sledovaného cieľa právnej úpravy v oblasti spotrebiteľských zmlúv a ochrany spotrebiteľov, ako tomu bolo aj v konkrétnom prípade. Poukazuje na prax žalobcu, ktorý dlhodobo a opakovane - tak ako aj uvádza súd v odôvodnení rozsudku - uplatňuje voči spotrebiteľom nároky z neprijateľných podmienok zo spotrebiteľských zmlúv, resp. premlčané pohľadávky, ktoré na neho boli postúpené Slovak Telekom-om a.s. a teda je logické, že voči takýmto „nárokom“ žalobcu vidí konkrétny prípad, bude opakovane vystupovať na ochranu spotrebiteľov využívajúc konkrétne procesné postupy v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Jeho procesný postup je teda priamo determinovaný konaním žalobcu. Konateľom BL Telecom collection s.r.o. je JUDr. Peter Štrpka. Advokátska kancelária SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom zhodným so sídlom žalobcu, t.j. Šoltésovej 14, Bratislava) podáva formulárové hromadné žaloby na vymáhanie nárokov žalobcu z neprijateľných zmluvných podmienok postúpených na neho Slovak Telekom-om a.s. /vid' ďalej podania ako námietky voči jeho vstupu do konania a následné odvolania voči uzneseniam o jeho pripustení do konania a nakoniec aj príklad podaného odvolania vo veci voči jeho trovám konania všetko štruktúrované do obsahovo identických bodov od bodu I až VIII/. V tomto smere by bolo namieste aplikovať voči žalobcovi § 150 O. s. p., nakoľko v konaniach v ktorých vystupuje ako žalobca podáva formulárové žaloby a vyjadrenia, čo z hľadiska právnej a časovej náročnosti úkonov právnej služby, ako aj skutočnosti, že samotný JUDr. P. Štrpka je konateľom spoločnosti, ktorú zastupuje a, že na druhej strane stojí spotrebiteľ, zakladá otázku účelnosti a oprávnenosti trov právneho zast. žalobcu, resp. ich nadbytočnosti a vytvára tak priestor pre súdy, aby mu tieto minimálne z časti nepriznávali a to ich primeraným krátením. Vo vzťahu k námietke žalobcu je potrebné uviesť, že kompetencie vedľajšieho účastníka podľa zák.č.250/07 Z. z. priamo predpokladajú, že združenie ako vedľajší účastník sa bude v nevyhnutnej miere oboznamovať s osobnými údajmi a je povinné ich chrániť. Vedľajší účastník má podľa prvej vety § 93 ods.4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, a teda má právo, o. i., aj nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov (§ 44 ods.1 O. s. p.), pričom táto činnosť priamo predpokladá možnosť oboznámenia sa s osobnými údajmi účastníkov konania a príp. aj s predmetom telekomunikačného tajomstva, ak je aj to obsahom súdneho spisu. Tým ale nie je dotknutá jeho povinnosť chrániť takto získané osobné údaje (podľa zák.č.428/02 Z. z. o ochrane osobných údajov) a zachovávať telekomunikačné tajomstvo (podľa § 63 ods.2 zák.č.351/11 Z. z. o elektronických komunikáciách) a vyvarovať sa zneužitia svojho postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. Na základe návrhu OS Brezno bolo iniciované konanie o posúdenie súladu § 93 ods.2 O. s. p. s čl.19 ods.2 a 3 Ústavy SR, pričom výsledok tohto konania je taký, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna 29.1.2014 rozhodol o odmietnutí tohto návrhu. Skutočnosť, že sa právnické osoby vstupujúce do konania z doručených rovnopisov žalôb oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený v § 79 ods.1 O. s. p., nepredstavuje podľa Ústavného súdu SR, vychádzajúc z odôvodnenia tohto jeho rozhodnutia, neospravedlňiteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl.19 ods.2 a 3 ústavy, zmyslu a účelu § 93 ods.2 O. s. p., ktoré možno interpretovať a aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ust. obsiahnutými v O. s. p. a tiež s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou označené ust. O. s. p. nie je možné považovať za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného čl.19 ods.2 a 3 ústavy. Cituje uznesenie KS Banská Bystrica 17Co/506/2014 zo 14.5.2014, v zmysle ktorého podľa § 93 ods.2 O. s. p. účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o vstupe súdu, výslovný súhlas podporovaného účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný, dôvodom nepripustenia vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámil súdu. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná

čo zodpovedá výkladu rozhodnutia NS SR 3Cdo 188/2012, na ktoré žalobca vo svojom podaní sám poukázal, avšak účelovo nesprávne interpretoval a interpretuje. Poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov, ktoré podali k rozporovanej otázke prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania do 31.12.2014 jednoznačné právne stanoviská a rozhodnutia vid' uznesenie: KS Trnava 9Co/356/2013 z 12.8.2014 a 24Co/109/2015 z 15.4.2015, KS Banská Bystrica 14Co/643/2014 z 30.6.2014 a 15Co/942/2014 zo 16.7.2015, KS Nitra 8Co/696/2014 z 30.9.2014 a 8Co/1165/2014 z 20.2.2015, KS Žilina 9Co/42/2015 z 29.1.2015, KS Košice 6Co/682/2014 z 29.9.2014, 5Co/842/2014 z 27.1.2015, 6Co/705/2014 z 9.7.2015, 6Co/40/2015 z 29.5.2015 a 5Co/866/2014 z 27.3.2015. Oznámil svoj vstup do konania na strane „žalovanej spotrebiteľky“ za účinnosti uvedenej právnej úpravy a predložil súdu výpis z registra občianskych združení vedený MV SR, z ktorého jednoznačne vyplýva predmet jeho činnosti. Do konania vstúpil v r.2014, pričom z právnej argumentácie žalobcu vyplýva, že argumentuje v spojitosti s § 93 ods.3 O. s. p., účinného od 1.1.2015 v zmysle z.č.353/14 Z. z., a teda retroaktívne. Zmena právneho režimu je výrazným zásahom do právnej istoty účastníkov konania. Intertemporálne ust. O. s. p. neriešia otázku časovej pôsobnosti na právne vzťahy vzniknuté do zmeny § 93 ods.3,5 a 6 O. s. p. vykonané zák.č.353/14 Z. z., avšak na základe analógie možno dospieť k záveru, že zámerom zákonodarcu bolo ponechať právne vzťahy vzniknuté do 31.12.2014 pod režimom O. s. p., nevynímajúc § 93 ods.1,2,3,4 O. s. p. Citoval, čo sa uvádza v prechodných ust. O. s. p. v § 355 druhá veta. Všeobecne platná zásada je, že nie je možné vždy bezvýhradne uplatniť princíp, že nové predpisy sa uplatnia ihneď, a to i na konania začaté pred ich účinnosťou. Bezvýhradné uplatnenie ostatne uvedeného princípu by totiž viedlo k zásahu do už vzniknutých procesných práv účastníkov. Zastáva názor, že v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou zák.č.353/14 Z. z., zostávajú zachované. Z jeho strany tak, boli splnené všetky zákonné náležitosti v čase jeho vstupu do konania. Citujúc z uznesenia KS Bratislava 11Co/61/2015 z 27.5.2015, ktorým potvrdil uznesenie prvostupňového súdu OS Pezinok 33C/27/2014 z 10.3.2015 o pripustení vedľajšieho účastníka OZ OBRANA do konania na strane žalovaného spotrebiteľa, a to za procesnej situácie, že sa žalovaný na výzvu súdu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane k jeho vstupu nevyjadril (čim nevyjadril výslovný nesúhlas), KS Bratislava uvádza, že § 93 O. s. p. v spojení s § 355 O. s. p. má charakter procesnoprávny čo znamená, že reguluje právne vzťahy dopredu, nie späťne „a a“ teda akceptuje požiadavku právnej istoty a dôvery subjektov práva v právo samotné tým, že stanovuje pravidlo o zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou z.č.353/14, t.j. pred 1.1.2015. Za podstatnú súd posúdil skutočnosť, že v danom čase by mohol byť dôvodom nepripustenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka konania. Opäť citujúc z uznesenia tentokrát KS Nitra 5Co/640/2015 z 30.6.2015, ktorým potvrdil uznesenie prvostupňového súdu OS Komárno 8C/224/2012 z 11.12.2014 o pripustení vedľajšieho účastníka OZ OBRANA do konania na strane žalovaného spotrebiteľa, a to za opäť identickej procesnej situácie, že sa žalovaný na výzvu súdu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane k jeho vstupu nevyjadril, odvolací súd KS Nitra uvádza, že tá skutočnosť, že sa žalovaný k výzve nevyjadril ešte neznamená, že by s takýmto vstupom nesúhlasil, práve naopak, s poukazom na § 101 ods.3 O. s. p. uvedená nečinnosť žalovaného znamená, že voči takémuto vstupu vedľajšieho účastníka na jeho strane nemá žiadne pripomienky. Záverom poukazuje a cituje uznesenie KS Nitra 8Co/302/2015 z 29.5.2015, ktorým zrušil uznesenie OS Komárno 8C/124/2014 z 11.9.2014, ktorým prvostupňový súd nepripustil do konania vedľajšieho účastníka OZ OBRANA a to na základe - ako odvolací súd uvádza - nezákonnej výzvy prvostupňového súdu, ktorou založil nezákonnú fikciu nesúhlasu žalovanej so vstupom vedľajšieho účastníka do konania v prípade jej nevyjadrenia sa k oznámeniu vedľajšieho účastníka. Odvolací súd v danej veci uzatvára, že výzva súdu adresovaná účastníkom konania, aby sa vyjadrili k vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa netýka postupu a vedenia konania, a z tohto dôvodu sa ani nemôže uplatniť domnienka v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. (uznesenie NS SR 3Cdo/188/2012 z 5.2.2013). Zároveň opäť poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č.1) zo 6.12.2007 v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl.6 ods.1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl.14 Dohovoru v spojení s čl.1 Protokolu č.1. Čo sa týka trov spojených s vyhotovením kópií podaní pre neho uvádza, že ako združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľov je v zmysle § 4 ods.2 z.č.71/92 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodený od všetkých súdnych poplatkov, nakoľko sa v danom prípade jedná o osobné oslobodenie od poplatkov na rozdiel od § 4 ods.1 z.č.71/92 Zb. kde sa jedná o vecné oslobodenie od poplatkov vzťahujúce sa iba na súdny poplatok za žalobu. Vo vzťahu k bodu VIII odvolania - Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa uvádza, že mu nebola Ministerstvom hospodárstva SR poskytnutá žiadna dotácia na jeho činnosť. Svojou činnosťou naplňa ciele politiky

Európskej únie (ďalej len EÚ) v oblasti ochrany práv spotrebiteľov [čl.169 Lisabonskej zmluvy, čl.38 Charty základných práv EÚ, „príslušnosť“ smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora (ďalej len SD) EÚ, ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov]. V zmysle rozsudku SD EÚ vo veci C-279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, ako aj na náhradu trov konania. Ako príklad rozhodovania odvolacích súdov aktuálne poukazuje na rozhodnutie vo veci samej za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a to uznesenie KS Banská Bystrica 16Co/1562/2014 z 13.2.2015, ktorým odvolací súd nevyhovel odvolaniu žalobcu a potvrdil tak rozsudok OS Lučenec 13C/102/2014 z 25.9.2014, ktorým prvostupňový zamietol žalobu žalobcu v časti ním uplatnenej pokuty a zaviazal žalobcu k náhrade trov vedľajšieho účastníka konania. V rámci odvolacieho konania bol žalobca zároveň zaviazaný k náhrade trov odvolacieho konania, pričom odvolací súd aj v tomto prípade podal na námietky žalobcu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania bez vyjadreného súhlasu žalovaného ucelený výklad, ktorý je žalobcovi dobre známy, pričom tento aj napriek uvedenému podáva hromadné formulárové identické podania, ktorými zahľucuje súdy. Aktuálne poukazuje na rozhodnutia 2 senátov KS Trnava vo veci samej k otázke účelnosti trov vedľajšieho účastníka a to konkrétne uznesenie 11Co/735/2014 zo 14.8.2015 a 26Co/266/2015 z 31.7.2015. Prvým z rozhodnutí KS Trnava ako odvolací súd o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, zmenil uznesenie prvostupňového súdu OS Skalica 5C/317/2013 z 19.8.2014, ktorým prvostupňový súd v danej veci konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vo veci vzniesol námietku premlčania nepriznal trovy konania z dôvodu neúčelnosti. KS Trnava uznesením 11 Co/735/2014 zo 14.8.2015 vyhovel odvolaniu vedľajšieho účastníka a zmenil tak uznesenie prvostupňového súdu a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako aj trov odvolacieho konania. Citujúc toto uznesenie, odvolací súd uvádza, že ak sa môže dať účastník konania vrátane vedľajšieho účastníka zastúpiť advokátom nejde v žiadnom prípade o navyšovanie trov konania, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie a iný záver by bol neprijateľný a v rozpore s Ústavou SR ako aj O. s. p. Aj v skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné aplikujúc čl.47 ods.2 Ústavy SR, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené už aj s poukazom na to, že v Združení na ochranu spotrebiteľov OBRANA sú angažovaní laici z oblasti práva a preto už aj vzhľadom na uvedenú skutočnosť a jej špecifické postavenie v súdnom spore mala právo na zastúpenie advokátom. Odvolací súd ďalej uzatvára, že vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka nie je možné aplikovať ani § 150 O. s. p., nakoľko vo veci neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali (tak ako tomu bolo aj v konaní, ktorého sa týka toto dovolanie) aplikáciu tohto zákonného ust. Iným výkladom by došlo k zvýrazneniu nerovnosti zbraní a diskriminácii medzi účastníkmi konania obzvlášť v spotrebiteľských veciach, z ktorej akoby vyplývalo, že žalobca môže byť v konaní zastúpený, ale žalovaný by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak žalobcovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy, čo je ako konštatuje odvolací súd v uvedenom uznesení KS Trnava 11Co/735/2014 zo 14.8.2015, neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR a O. s. p. Druhý senát KS v Trnave, na ktorý taktiež poukazuje, uznesením 26Co/266/2015 z 31.7.2015 dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom v otázke účelnosti trov vedľajšieho účastníka vysloveným v už cit. uznesení KS Trnava 11Co/735/2014 zo 14.8.2015, keď potvrdil uznesenie prvostupňového súdu OS v Skalici 7C/171/2014 z 26.2.2015 a žalobcu zároveň zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania. Okrem poukázania na čl.47 ods.2 Ústavy SR a § 137 ods.1 O. s. p. poukázal v danom prípade odvolací súd aj na uznesenie NS SR 7Cdo 83/2012 z 19.7.2012, ktorým tento judikoval, že porušenie § 25 ods.1 O. s. p., teda práva účastníka zvoliť si ako zástupcu advokáta, je v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov súdneho konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje aj na právny názor, ktorý vyslovil KS v Košiciach v uznesení 2Co/15/2014 z 5.6.2014, keď v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že účelnosť trov konania treba interpretovať v súlade s čl.47 ods.2 Ústavy SR a § 3 ods.4 zák.č.250/07 Z. z., teda že do obsahu základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Súd ďalej dodáva, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zast. advokátom. Súčasťou právnej ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods.1 O. s. p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada - ako súd uzatvára - by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúce v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné pričom súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka jednoznačne za dôvodnú, čo viedlo k zamietnutiu žaloby, čím postup vedľajšieho účastníka splnil funkciu a sledovaný cieľ, t.j. ochranu spotrebiteľa. Uvedenú právnu argumentáciu vo vzťahu k otázke účelnosti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdzuje aktuálna rozhodovacia

prax odvolacích súdov v rámci celej SR, kde predmetné súdy jednoznačne konštatovali ich účelnosť (viď): Uznesenie KS Prešov 18Co/242/2014 z 27.11.2014, Uznesenie KS Košice 5Co/143/2015 zo 14.4.2015 a 2Co/356/2015 zo 16.7.2015, Uznesenie KS Banská Bystrica 17Co/139/2014 z 10.2.2015, 17Co/1362/2014 z 28.4.2015 a 17Co/218/2014 z 19.2.2015. Nadväzujúc na uvedené považuje rozsudok súdu v časti napádaného výroku o jeho trovách konania za rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhuje napadnutý rozsudok v časti, ktorej sa týka odvolanie žalobcu, t.j. o jeho trovách konania potvrdiť a zároveň zaviazat' žalobcu nahradiť mu trovy odvolacieho konania 17,38 € v zmysle ich písomného vyčíslenia, na účet jeho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V prípade, že odvolací súd sa nestotožní s uvedenou právnou argumentáciou, žiada - v súlade s § 150 ods.1 O. s. p. - žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznať a to so zreteľom na dôvody osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku, ako aj dôvodov neúčelnosti trov právneho zast. žalobcu, ktorý v zastúpení advokátom podáva hromadné identické formulárové žaloby, vyjadrenia ako aj odvolania, kde mení len č. konania, označenie účastníkov konania a predmet konania (viď uznesenie NS SR 6MCdo 9/2013, ktoré paradoxne žalobca sám cituje vo svojom odvolaní).

6. Podľa 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa ods.2 prvá veta cit. ust. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Rozsudok, okrem výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

9. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a zistil, že, čo sa týka výroku rozsudku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, preto ho podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobca nie je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 93,23 €.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod je daný.

11. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnú normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

13. Súd prvej inštancie, pokiaľ vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnú normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach žalobcu a vedľajšieho účastníka.

14. V prejednáanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnú pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore a hlavný význam práva na právnú pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnú pomoc, že súčasťou základného práva na právnú pomoc je aj právo na

úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňalo i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá bola oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak šlo o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

15. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi nebola náhrada trov konania priznaná podľa § 257 CSP, so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe a okolnostiach sporu.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.